

Landet, at, dersom høie Toldfranter i Sverig, Rusland og Tydsffland ikke luffede for en Indførsel i disse Lande, store Kvantiteter af disse Varer kunde udføres, selv til en noget høiere Pris end den, vi nu erholde her i Danmark.

For de bedre Varers Vedkommende staar derimod Toldsaften i et helt andet Forhold til Vares Værdi; almindelige Batter fra 2 til 30 Kroners Værdi veie alt efter deres Størrelse og Fjnhed fra $\frac{1}{2}$ til $1\frac{1}{2}$ $\text{\textbackslash}$ pr. Stk., Kassebatter til en Pris af 35 $\text{\textbackslash}$. $\frac{1}{20}$ $\text{\textbackslash}$ pr. Stk., Kaffeaafer til 2 Kr. $\frac{1}{2}$ $\text{\textbackslash}$., Madfafer til 75 $\text{\textbackslash}$. $\frac{1}{5}$ $\text{\textbackslash}$., og Pengefrin til $5\frac{1}{2}$ Kr. 1 $\text{\textbackslash}$ pr. Stk.; og det vil af disse Exempler fremgaa, at selv til en Toldsaft af 50 $\text{\textbackslash}$. pr. $\text{\textbackslash}$. Beskyttelsen for disse Varers Fremstilling her i Landet ingenlunde kan kaldes høi, særliat naar henses til, at det er Haandarbeidet i den kunstneriske Udførelse og ikke Maskiner, der spille Hovedrollen ved laferede Varers Fremstilling.

Vi ere derfor bleven meget pinliig berørte ved, at man i den af Grosferersocietetets Komitee under 15de f. M. til det ærede Udvalg afgivne Betænkning, er kommen til den Slutning, at Toldsaften for fortinnede og emailleerede Vliarbeider, som af Rejeringen foreslaaet bør saftættes til 5 $\text{\textbackslash}$. pr. $\text{\textbackslash}$., medens Waften for laferede Fernblikvarer bør nedsaftes fra 50 til 8 $\text{\textbackslash}$. pr. $\text{\textbackslash}$.; og da Ingen af os og, saavidt os bekjendt, heller ingen anden Raagmand paa dette Omraade, i Modsaetning til, hvad der har været Tilfældet for andre Industrigrænes Vedkommende, har været kaldet til at deltage i Grosferersocietetets Forhandlinger, tillade vi os herved af al vor Kraft og med hele Selvopholdelsens Styrke at protestere imod, at en saadan Nedsaetelse skulde finde Sted.

Skulde et saadant Forslag gaa igjennem, vilde det være ensbetydende med vore Fabrikers Dphør og vore Arbeideres Brødløshed, det vilde herefter ikke være os muligt at kunne konkurrere med den udenlandske Overproduktion, der i rigt Maal strax vilde melde sig her, idet den i Grosferersocietetets Forslag ansatte Told af 8 $\text{\textbackslash}$. end ikke selv for de allerfimpleste laferede Varers Vedkommende udjevner Forstjellen mellem vore høie og Tydsfflands lave Arbeidspriser, et Forhold, som bliver af større og større Betydning, jo mere Arbeide der anvendes ved en Vares Fremstilling. Men ikke nok hermed; den af Grosferersocietetet foreslaaede nye Position 109 er desuden en høist snurriig Sammenblanding og høist uensartet sammensat. Ved Siden af de nævnte laferede Vlivarer omfatter den saaledes baade Fernpengefafe og Sy- og Knappenaale, alle Slags Laafe- og Knibsmearbeider m. m., hvad der lige overfor en Vægttold tager sig noget besynderliat ud; der er noget Uforholdsmæssigt i, at Fernpengefafe og Decimalvægte paa f. Ex. 500 $\text{\textbackslash}$. her stilles ved Siden af laferede Batter, hvis Gjennemsnitsvægt er omkring $\frac{1}{2}$ $\text{\textbackslash}$.

Men vedtages Grosferersocietetets Forslag, vil dette sikkert ikke alene ramme os, der som foran nævnt beskæftiger noget over 500 Personer, og i hvis Virksomheder der er er bunden et Kapital paa $1\frac{1}{2}$ Million Kroner, med en aarlig Omsaetning af 1,150,000 Kroner, men saagodtstom samtlige Landets Vlikslagere, idet der har udviklet sig en betydelig Virksomhed, som Følge af, at vi til dem levere en betydelig Mængde ved Oppresning paa dertil indrettede store og kostbare Maskiner forarbejdede, finere laferede Overdele og Laag af meget ringe Vægt, hvortil Vlikslagerne forfærdige den tungere Underdel, og derved bliver i Stand til at føre en Vare, der i væsentlig Grad faar en forhøiet Karakter ved Overdelens fine Form og Væfning.

Forhaabentliat behøve vi da ogsaa kun at gjøre opmærksom paa de her paapegede Forhold, for at afværge Gjennemførelsen af de nævnte for os og for saamange Andre med os saa fuldstændig ødelæggende Nedsaetelser, og behøve vi sikkert ikke at støtte os paa, at den industrielle Stand hele Landet over, saaledes som det klart fremgaa af de fra „Fællesrepræsentationen for dansk Industri og Haandværk“ til det ærede Udvalg indsendte Høvedelser, bl. A. fra „Centralforeningen for Vlikslagere og Kobbersmede“ og „Kjøbenhavn Vlikslagerlav“, har ønsket Tolden saavel for emailleerede Bladejernsarbeider som blanke og laferede Vlivarer forhøiet; de forelaagte Exempler tale desuden saa fuldt ud til vor Günst, at man forhaabentliat i det ærede Udvalg hverken vil vække Haand til Stableringen af flige for os, vore Arbeidere og mange Andre ulykkebringende Forhold eller til, at et Virksomhedsomraade, som nu er i god Udvikling og Fremstribt, som beskæftiger mange Menneker og lar efter lar har erobret den ene Væreforts Udførelse her i Landet efter den anden, skal standses i sin Udvikling og synke ned til udelukkende at blive en Produktion for de allerfimpleste Maskinvarer, og heraf endda kun for de Artikler, som det ifølge deres store Rumfang vil blive for besøfteligt at forsende emballerede fra Udlandet hertil. Fra en saadan Skjæbne bede vi os og vore Arbeidere bevarede, og skulle endelig endnu kun gjøre opmærksom paa, at Toldlovsforslaget efter hele sin aabent udtalte Tendents ikke kan have tilsiget, og ikke kan ønske, at noget Saadant sker.